

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de sadf – Cour d’appel de Paris – Franța) – Genentech Inc./Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Cauza C-567/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 101 TFUE — Acord de licență neexclusivă — Brevet — Lipsa contrafacerii — Obligație de plată a unei redevențe)

(2016/C 335/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d’appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Genentech Inc.

Pârâtă: Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Dispozitivul

Articolul 101 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, în temeiul unui acord de licență precum cel în discuție în litigiul principal, licențiatul să fie obligat la plata unei redevențe pentru utilizarea unei tehnologii brevetate pe întreaga perioadă în care acest acord a produs efecte, în caz de anulare sau de inexistență a contrafacerii brevetului sub licență, din moment ce licențiatul a putut să rezilieze în mod liber acordul respectiv prin intermediul unui preaviz rezonabil.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – procedură penală împotriva Atanas Ognyanov

(Cauza C-614/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Cuprinsul unei cereri de decizie preliminară — Normă națională care prevede recuzarea instanței naționale pentru că a exprimat o opinie provizorie în cererea de decizie preliminară prin constatarea cadrului factual și juridic — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 al doilea paragraf și articolul 48 alineatul (1)]

(2016/C 335/10)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura principală

Atanas Ognyanov

Cu participarea: Sofiyska gradska prokuratura

Dispozitivul

- 1) *Articolul 267 TFUE și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții, în lumina articolului 47 al doilea paragraf și a articolului 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale interpretate într-un mod care obligă instanța de trimitere să se abțină în cauza pendinte pentru motivul că a expus, în cererea sa de decizie preliminară, cadrul factual și juridic al acestei cauze.*
- 2) *Dreptul Uniunii și în special articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că nici nu impune și nici nu interzice instanței de trimitere să procedeze, după pronunțarea hotărârii preliminare, la o nouă audiere a părților, precum și la noi măsuri de administrare a probelor susceptibile să o conducă la modificarea constatărilor de fapt și de drept pe care le a făcut în cadrul cererii de decizie preliminară, cu condiția ca această instanță să asigure efectul deplin al interpretării dreptului Uniunii reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.*
- 3) *Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării de către o instanță de trimitere a unei norme naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care este considerată contrară acestui drept.*

(¹) JO C 96, 23.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Belgia) – TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest

(Cauza C-6/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 53 alineatul (2) — Criterii de atribuire — Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic — Metodă de evaluare — Reguli de ponderare — Obligația autorității contractante de a preciza în cererea de ofertă ponderea criteriilor de atribuire — Întinderea obligației)

(2016/C 335/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TNS Dimarso NV

Pârâtă: Vlaams Gewest

Dispozitivul

- 1) *Articolul 53 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în lumina principiului egalității de tratament și a obligației de transparență care rezultă din acesta, trebuie interpretat în sensul că, în cazul unui contract de achiziții publice de servicii care trebuie să fie atribuit potrivit criteriului ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în opinia autorității contractante, aceasta din urmă nu are obligația să aducă la cunoștința ofertanților potențiali în anunțul de participare sau în caietul de sarcini privind contractul în cauză metoda de evaluare aplicată de autoritatea contractantă pentru a evalua și a clasifica în mod concret ofertele. În schimb, metoda menționată nu poate avea ca efect modificarea criteriilor de atribuire și ponderea lor relativă.*

(¹) JO C 118, 13.4.2015.